

Alica Hercogová, úradníčka
Ružového mlyna úč.spol.
bytom v Piešťanoch, Sasinková 461.

Piešťany, dňa 20. novembra 1941.

Vec : Prosba o výnimku dľa § 255 nar.čís-
lo 198/1941 Sl.z. o právnom postavení Židov.

Slovutný pán Prezident Republiky !

Nižepodpísaná týmto čo najúctivejšie prosí o udelenie v ý n i m k y podľa vyše uvedeného paragrafu. Svoju prosbu odôvodňuje tymito :

Narodila som sa dňa 6. júna 1918 v Maribore, býv. Jugoslavií. Môj otec MUDr. Eduard Herzog, narodený dňa 2. novembra 1884 v Remetských Hamroch, okres Sobrance na Slovensku bol od roku 1914 vojanským lekárom a zároveň od roku 1911 do roku 1921 okresným lekárom v Iršave pri Berehove. Moja matka Emma, rodená Turačová, sa narodila 26. septembra 1894 v Maribore. V tomto meste bola jej rodina jedinou židovskou rodinou, takže už od malička bola vychovávaná úplne v kresťanskom duchu. Podobná bola tiež moja výchova. Už od malička mala som len kresťanské vychovateľky okolo seba, nikdy som nevidela doma svätiť židovské sviatky, oproti tomu držali sa u nás všetky kresťanské sviatky. Nikdy som nenavštevovala židovské náboženstvo, ba na strednej škole dala som sa oslobodiť od náboženstva židovského len preto, že toto nesúhlasilo s mojím presvedčením a cítením. Nechodievala som na židovské sviatky do synagogy, ale vychovateľky a neskoršie moje priateľky ma brávali do kostola. Tiež ako študentka stýkala som sa i v škole i mimo školy výhradne s kresťankami, takže som so svojím okolím splynula natoľko, že som vlastne nikdy necítila, že by som bola židovkou. Umienila som si preto, že akonáhle vyjdem zo strednej školy, dám sa prekrstiť a stanem sa práve takou dobrou kresťankou ako moja známi. Utvorením Slovenskej republiky a novými zákonmi stala som sa teprve židovkou. Keďže som mala ešte dávno pred utvorením samostatného Slovenska vážnu známosť s kresťanským mládencom ev. a.vyznania, rozhodla som sa tiež vstúpiť do ev. cirkve. Dňa 19. marca 1939 som vystúpila zo židovskej viery a po dôkladnej a svedomitej príprave bola som dňa 3. septembra 1941 prekrstená a prijatá do ev.a.v. kresť. cirk.sboru Vrbovského. Teraz však, následkom zákonitých predpisov musela som sa so svojím mládencom rozísť.

Mojmu otcovi, býv. zubnému lekárovi sa nikdy nejak valne neviedlo nie preto, že by snáď nebol býval dobrým pracovníkom, ale len preto, že mu práve chýbal povestný " židovský obchodný duch ". Počas 20-ročného trvania ČSR si teda nenabudol žiadon nemovitý majetok, ani hotové peniaze. Následkom zákonitých predpisov bola mu odňatá, vlastne zakázaná prax, hotové peniaze nemal, ani nemá, takže moji rodičia sú dnes úplne odkázaní na môj zárobok. Doposiaľ som ešte zamestnaná v Ružovom mlyne úč.spol. v Piešťanoch ako slovensko-nemecká korešpondentka, avšak môj mesačný plat - napriek tomu, že som u firmy 4 roky - činí dnes dľa zákonitých predpisov Ks 1.000.--, z ktorého samozrejme pri dnešnej drahote nemôžem dostatočne podporovať úplne nemajetných starnúcich rodičov.

Je všeobecne známe, že v mladom Slovensku je ešte veľký nedostatok vážnych, pracovných sil s jazykovými znalosťami / ovládam dokonale jazyk slovenský, nemecký, maďarsky, čiastočne francúzsky / a som sa poctive snažila v mojej pôsobnosti slovenskému hospodárskemu životu mojimi skromnými silami poslúžiť.

Následkom terajších zákonov a predpisov musela som sa síce s mojím snúbencom rozísť. Zvykli sme si však veľmi na seba, chceli sme sa sosobášiť a rozchodom oba nesmierne trpíme. Môj smysel života a spokojnosť leží teraz v rukách Vašej Slovnosti a preto Vás snažne prosím Slovný pán Prezident, aby ste vyhovením mojej pokornej prosby umožnili, aby sme si dané slová aj pre pánom Bohom mohli dodržať.

Opakujúc svoju snažnú prosbu ešte raz a v nádeji jej priaznivého vybavenia zostávam s prejavom

najhlbšej úcty

Alica Hercogová.

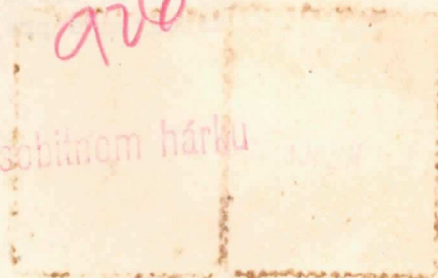
doporučene.

KANCELÁRIA PREZIDENTA REPUBLIKY		
Došlo dňa 24. XI. 1941		
Číslo 13624		
Predošlé číslo	REPREZENT	PRÍLOHY
	V	0

Mez B

arbo

Vybavené na osobitnom hárku

Piešťany, dňa 17/IV.1942.

Vec : Doklady k žiadosti o výnimku dľa
§ 255 nar. č. 198/1941 Sl.z., po-
danej dňa 20. novembra 1941.

bličky

Slovutný pán Prezident Republiky !

Ešte v novembri milého roku dovolila som si obrátiť sa na Vašu Slovnosť s prosbou o udelenie výnimky. Nakoľko som však do dnešného dňa nedostala ani prajné, ani zamietavé vybavenie, nevzdávam sa nádeje a úfajúc v šlachetný postup Vašej Slovnosti, stále ešte čakám, že i na mňa dôjde rad.

Uznávam, že som len celkom bezvýznamné a nepatrné stvorenie a snáď práve preto nedošlo ešte k vybaveniu mojej žiadosti. Keďže som však nepriložila k žiadosti žiadné doklady, dovoľujem si dodatočne pripojiť

- 1/ Krstný list
- 2/ Osvedčenie MOHSĽS
- 3/ Osvedčenie Farského úradu ev.a.v. cirkve Vrbové
- 4/ Vyjadrenie zamestnávateľa

Snažne Vás prosím Slovný pán Prezident, aby ste mojej úctivej prosbe vyhovelí. Dennými starosťami a nervničiacimi udalosťami trpí zdravie mojích rodičov, môj otec trpí avitaminosou a není schopný žiadnej telesnej práce a takto sa celé dni len trápi a ničí. Moja matka tiež pred niekoľkými rokmi prekonala ťažkú chorobu a len náhodou vyzdravela. Od tej doby však zostala slabou, každé menšie rozčúlenie jej škodí a podrýva jej zdravie. Moje zamestnanie naráža tiež častejšie na prekážky a nevyslovne trpím tým, že mojím malým platom nemôžem dostatočne podporiť svojich rodičov, ktorí sú dnes úplne odkázaní na mňa. Som ich jedinou oporou a nádejou a mňa to ešte viacej bolí, že im nemôžem pomôcť. Sú to stárnuci ľudia, ktorí po celý svoj život len prekonávali existenčné ťažkosti, ktorí mi so sebazaprením a odriekaním predsa len umožnili získať si priemerné vzdelanie, v nádeji, že keď budú nato odkázaní, najdú pomoc a oporu vo mne. Prosím Vás preto vrúčne pán Prezident neodmietnite moju úctivu žiadosť, je to moja posledná nádej zachrániť svojich rodičov.

Nikdy som sa proti ničomu neprevinila, pokiaľ to moje skromné sily umožnily pomáhať som vždy slabšiemu, sverené mi práce vykonávala som vždy k spokojnosti svojich nadriadených.

V nádeji, že Vaša Slovnosť moju úctivu prosbu predsa len neodmietne zostávam s prejavom

hlbokej úcty.

Alica Hercogová

K. PREZIDENTA REPUBLIKY		
K číslu 13624/47 ✓		
DOŠLOŽKA:	REFERENT	PRÍLOHY
24 IV. 1947	V.	H.

926

mej

V.

Predmet: A. Herzogová,

Osvedčenie o členstve v cirkvi.

osvedčenie republiky

O s v e d č e n i e .

Podpísaný ev. a. v. farár cirkevného sboru vrbovského týmto úradne a hodnoverne svedčím, že sl. Alica Tatjana Hercogová, obyvateľka piešťanská narodená 6. VI. 1918 po preukázaní výmeru o vystúpení z izr. viery bola vyučovaná v evanjelicko-kresťanskom náboženstve a bola dňa 2. augusta 1941 ev. kostole vo Vrbovom pokrstená.

Menovaná je odtedy riadnym údom evanjelickej cirkvi so všetkými právami a povinnosťami. Svoje cirkevné povinnosti si riadne vykonáva, je chovania mravného a niet žiadnych námietok so strany cirkvi aby jej bola udelená výnimka, tým viac, že na ňu, jej podporu a prácu sú odkázaní jej rodičia starí, ktorých ona živí. I v záujme sociálnom a z ľudského citu, že dieťa stará sa o svojich rodičov, ktorí sú odkázaní na ňu, odporúčame, aby jej bola udelená výnimka a tak možnosť práce a nažívania medzi nami kresťanmi.

Alexander Baric
ev. farár.

Miestna organizácia HSĽS v Piešťanoch.

Číslo: 335/1942.

Piešťany, 7. apríla 1942.

identita republiky

O s v e d č e n i e.

Miestná organizácia HSĽS v Piešťanoch
svedčí, že Alica T. Hercogová, úradníčka žije v Piešťanoch
a nikdy sa neprevinila proti záujmom HSĽS, žije tichým
životom a politicky sa nikdy neprevinila a Miestná
organizácia nemá námietky proti tomu, aby v smysle
zákona č. 198/1941 Sl. z. dostala výnimky.

Na stráž!

HLINKOVA SLOVENSKÁ ĽUDOVÁ STRANA

Miestna organizácia PIEŠŤANY

P. Kramár
tajomník

M. Veleň
predseda MOHSLS

Piešťany, dňa 18/4.1942.

identita republiky

O s v e d č e n i e .

Nižepodpísaná firma týmto hodnoverne svedčí, že sl. Alica T. Hercogová, narodená 6.VI.1918 v Maribore, prísl. do Piešťan, náb. ev.a.v. je v našom podniku zamestnaná od 8. decembra 1937 nepretržite až do dnešného dňa.

Menovaná vykonáva jej sverenú prácu svedomite, pilne, úhľadne, s nevšednou inteligenciou a k úplnej spokojnosti svojich nadriadených.

Ako spolupracovníčku si ju vážime a radi by sme jej dopriali, aby sa jej osudu výnimkou zpod ustanovenia § 255 nar. č. 198/1941 Sl.z. dostalo uľahčenia, aby sa tak plne mohla venovať svereným prácam.

RUŽOVÝ MLYN ÚČ. SPOL.

PIEŠŤANY.